

Medlem til Behandlingen af disse Lovforslag en Udsættelse, der kan være 2 Maanedere. (Afbrydelse: Nu gælder det ogsaa Vin). Ja, maaske Vinen er dem dyrebare end Spiritus. En af Grundene, hvorfor jeg ønskede, at disse Lovforslag skulde behandles hurtigt, var altsaa en statslig Grund, en finansiel Grund; den anden var Hensynet til de handlende, netop det Hensyn, der paaberaabes baade af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) i en anden Retning og nu af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), Hensynet til de handlende, som jo dog ved, at der af Rigsdagen vil blive vedtaget Love om Forhøjelse af Tobakstolden og af Afgiften paa Øl og endelig om Vinskat, for jeg mener, at jeg af de Bemærkninger, der nu er faldet fra de 3 Partiers Side, kan se en Mulighed for, at disse Lovforslag gennemføres. Om de gennemføres ganske, som jeg har fremsat dem, er noget andet, men en Mulighed for at gennemføre dem er der.

Det ærede Medlem gør gældende, at jeg som Finansminister ikke har givet Oplysninger om Statens finansielle Stilling. Jeg kunde have Lyst til at svare det ærede Medlem, og jeg vil ogsaa gøre det, at jeg har ikke bestilt andet i et Aar. Jeg har, hver Gang der overhovedet var nogen Lejlighed dertil, forklaret den høje Rigsdag — som ikke lyttede dertil med en Opmærksomhed, der egentlig satte Frugt i Handling i Henseende til Spar-sommelighed —, hvorledes Stillingen var. Jeg erindrer meget tydeligt Slutningen af en Finanslovbehandling i Marts Maaned, da jeg oprullede det mørkeste Billede, jeg kunde, af Fremtiden, og da det ærede Medlem fra Æbeltoft, som jo det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds plejer at slutte sig til i finansielle Sager, sagde til mig, at han maatte erkende, at det mørke Billede, jeg havde tegnet, ganske sikkert var korrekt, og at han snarere troede, at Tilstanden vilde blive endnu værre, end jeg havde skildret. Naar saa Rigsdagen har vedtaget Love, der kræver meget store Udgifter, som Finansministeren absolut maa gaa til Rigsdagen for at faa Dækning for, er jeg kommet til Rigsdagen dermed. Det har været min Pligt. Jeg har ganske vist været noget forhindret paa Grund af Sygdom, men alle vil kunne begribe, at et Sæt Lovforslag som disse ikke kan udarbejdes paa en Uge eller to. Finansministeriet har altsaa maattet anvende en vis Tid til Overvejelse af de for-

skellige Muligheder for Skattelovforslag og til Overvejelse af, hvordan disse skulde være i Enkeltheder. Dette har krævet næsten to Maanedere. Naar jeg saa har fremsat Forslagene saa hurtigt, som jeg kunde gøre det, kan jeg ikke se rettere, end at det var min Pligt, og at jeg vilde have tilsidesat min Pligt som Finansminister og min Pligt overfor Rigsdagen, hvis jeg ikke hurtigst muligt var kommet med Lovforslagene. Og nu kommer dette Medlem af det konservative Folkeparti og bebrejder mig, at jeg gør det for tidligt. Nej, hvis man endelig skulde bebrejde mig noget, kunde man sige, at jeg gør det for sent.

Det ærede Medlem (Wulff) mener altsaa, at Sagen kan ganske roligt udskydes en Maaned endnu eller saa. Men hvor ved jeg, om de Oplysninger, som foreligger, naar Finanslovforslaget bliver fremlagt, vil være tilstrækkelige for det ærede Medlem? I øvrigt kan jeg sige, at hvilke Oplysninger Udvalget maatte ønske om den finansielle Stilling, er jeg villig til at give; hvis det er det hele, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller savner for at behandle dette Lovforslag, kan vi hurtigt blive enige. Skal der gives yderligere Oplysninger, skal de alle komme og komme straks, naar Udvalget er nedsat. Mange Ting er det maaske ikke heldigt at oplyse hele Verden om; men *komme*, skal de ønskede Oplysninger, saa hvis det ærede Medlem ikke har anden Indvending at gøre, hvis der ikke staar nogen politisk Aktion bag ved og ikke noget andet Forsøg paa at hævde sin Handlefrihed, end ethvert andet Parti kan gøre, kan vi enes om, at jeg i Udvalget — og bagefter i Salen, som det ærede Medlem vil — giver alle de Oplysninger, som det ærede Medlem vil have, og som staar til Raadighed for Finansministeren. Jeg synes for øvrigt ikke, jeg har bestilt andet end at give Oplysninger.

Det ærede Medlem har Ret: Sædeles høje Tanker kan jeg ikke have haft om det konservative Folkeparti i mange Aar, det skal jeg indrømme; og har jeg udtrykt mig galt i saa Henseende, beder jeg det ærede Medlem undskylde mig. Paa den anden Side er der intet saa lavt, at der ikke kan tænkes noget endnu lavere, og det er lykkedes mig at komme til at se, at de ikke meget høje Tanker, jeg havde om det konservative Folkeparti, dog var for høje. Efter den sidste Aktion synes jeg omtrent, det sidste Trin af Trappen er naaet.